

РЕШЕНИЕ

№ 5455

гр. София, 17.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в
публично заседание на 10.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на
прокурора Маринов, като разгледа дело номер **6919** по описа за **2012** година
докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, във
връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на С. А. Л., гражданин на Р. С., с адрес за призоваване:
[населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 471/03.07.2012 г. на
Председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на оспорващия е
отказано признаване на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон –
чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Посочено е, че административният орган е изложил бланкетни
мотиви, като не е обсъдил изтъкнатите от Л. мотиви, за нежеланието му да се завърне
в С.. Според оспорващия, общоизвестен е фактът, че С. се намира в състояние на
вътрешен въоръжен конфликт и в случай, че той в момента е там, ще бъде принуден
да участва във военните действия, което същият категорично не желае. Инвокирани са
доводи, че ежедневно в средствата за масово осведомяване могат да се открият
съобщения за сраженията между сирийската армия и бунтовниците, както данни за
страданията на мирното население. Световната общност е осъдила нееднократно
насилието над цивилни граждани, а А. лига е замразила членството на С., заради
данните за извършените убийства. Твърди се, че актът е издаден при съществено
нарушение на административно-производствените правила, защото фактическите
предпоставки изложени в него са взети единствено тенденционно подбрани
източници и са обсъдени превратни. Международният комитет на Червения кръст е
признал, че конфликтът в С. е прераснал във вътрешен въоръжен конфликт, поради

което е обявил действие в страната на международното хуманитарно право. Ситуацията дава основание да се приеме, че мирното население се нуждае от хуманитарна защита.

В проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият се явява лично. Упълномощеният от него адвокат Н. поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, не се явява, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Участвалият в производството прокурор, дава заключение за основателност на жалбата.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, становището на представителя на СГП и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, относно следните обстоятелства.

С молба вх. № УП 277/21.04.2012 г. до Държавната агенция за бежанците за С. А. Л. е поискал предоставяне на закрила. Производството е образувано с регистрирането на чужденеца с регистрационен лист рег. № УП-277/21.04.2012 г.

Чужденецът е напуснал С. през 2007 г. и през Т., а от там с помощта на трафиканти на хора е дошъл в страната без валидно разрешение.

Производството е проведено в Регистрационно-приемателен център - [населено място] по общия ред – чл. 72, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 70, ал. 2 от ЗУБ.

На 21.04.2012 г. с Л. е проведено интервю, резултатите от което са обективирани в протокол № УП 277 от същата дата. Оспорващият изтъква, че в случай, че се завърне в С. ще бъде мобилизиран за служба армията и ще трябва да се бие срещу народа си, а той не желае това. Посочва също и лични мотиви, даващи му основание да смята, че животът му ще бъде застрашен. На първо място това са отношенията в кюрдската общност и обстоятелството, че преди време сестра му е била убита от брат му, защото не е искала да се съобрази с установените семейни традиции.

От представените пред административния орган лична карта се установява, че С. А. Л. е сирийски гражданин, роден е и е живял в [населено място].

Видно от писмо № Т-3040 от 18.05.2012 г. на Директора на Специализирана Дирекция „Т” – ДАНС, Агенцията не възразява да бъде предоставена закрила на С. А. Л., в случай че отговаря на условията по ЗУБ.

На 03.05.2012 г. с търсещия закрила е проведено второ интервю за изясняването в цялост на причините за напускането на страната. В него оспорващият е потвърдил бежанската си история. В допълнение е посочено, че е получил съобщение от свои близки, затова че сирийските власти го издирват по икономически причини. Л. твърди, че е отраснал в Г., като е свикнал с европейската култура и традиции, което е довело до силни конфликти със семейството му след завръщането му в С.. Същият е бил заплашван с убийство, защото е защитил сестра си, поради което е бил принуден да напусне дома си и да отиде в Л..

Преценявайки събраните в хода на административното производство доказателства, Председателят на Държавната Агенция по бежанците при Министерския Съвет е намерил, че не са налице материално-правните предпоставки, предвидени в ЗУБ за предоставяне на статут, поради което е издал оспореното решение.

Като доказателства по делото са приети Справки № 01-2986/08.06.2012 г. и № 01-4364/24.08.2012 г., относно актуалната обстановка в област Х. в С..

От пристигането с в страната до момента С. А. Л. е искал няколкократно закрила, като всеки път е получавал отказ.

По време на проведеното открито заседание, съдът даде възможност на оспорващия да изложи лично аргументите си, с оглед придобиване на непосредствена представа за бежанската му история.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното Решение № 471/03.07.2012 г. на Председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС е било съобщено на С. А. Л. на 13.07.2012 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 19.07.2012 г. /вх. № УП-277/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 87 от ЗУБ. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че С. А. Л. не е доказал наличието на предвидените в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, предпоставки, поради което е отхвърлил молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Р. Б. се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Изводите за липса на основания за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 от ЗУБ, изложени от административния орган се споделят от настоящия съдебен състав, защото кореспондират с установените в хода на административното производство релевантни за спора факти. Видно от изложеното от оспорващия при проведените интервюта, той не е преследван поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение. Твърденията му, че е би могъл да бъде привлечен към отговорност по икономически причини са недоказани, а и не биха могли да бъдат основание за предоставяне на статут на бежанец. Това се отнася и за доводите, касаещи преследване и заплахи за убийство от страна на членове на семейството му, които също не биха могли да се приемат като причина за даване на закрила. Касае се за междуличностни отношения, можещи да бъдат решени, чрез намесата на съответните правоохранителни органи. По изложените причини следва да се приеме, че не са налице предпоставките по чл. 8 от ЗУБ и искането за закрила в тази част правилно е отхвърлено.

Съдът, анализирайки събраните доказателства, намира, че постановеното решение е в частично противоречие с разпоредбата на чл. 6 от АПК, съгласно която административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо. Този извод е в съответствие със събраните по преписката доказателства и общоизвестните факти имащи значение за случая.

Настоящата съдебна инстанция намира, че в случая е общоизвестен по смисъла на чл. 37, ал. 2 АПК фактът за наличие на конфликтна ситуация в страната по произход на

чужденеца, достигаща спорадично нивата на въоръжен конфликт. Приложените към административната преписка информационни източници са от август на 2012 г., поради което съдържащата се в тях информация е актуална. Посочено е, че ситуацията в С. бележи постоянна тенденция към нарастваща дестабилизация, влошаване на обстановката по сигурността и ескалация на насилието. От месец декември на 2011 г. са извършени множество бомбени атентати, чиято цел са били сгради на правителствени учреждения, но същите са съпроводени с огромен брой цивилни жертви. Общият брой на регистрираните бежанци е 79 000, а вътрешно разселените лица са повече от половин милион. Най-засегнати от конфликта са районите на градовете Х., Д., Дума, Д., Л. и А., където стълкновенията са най-интензивни и са свързани с огромен брой жертви.

И в двете приложения към преписката справки се изтъква, че не са открити данни за насилие в [населено място], област Х..

Настоящият съдебен състав не може да се съгласи със становището на административния орган относно липса на данни за насилие в [населено място], където е живял Л.. В информационно съобщение на агенция Ф., открито на електронен адрес: <http://www.focus-news.net/?id=n1701400>, се съобщава, че на 30.09.2012 г., при самоубийствено нападение в населени предимно с кюрди [населено място], са загинали най-малко четирима души. Атентатът е нов знак за въвлечането на най-голямото етническо малцинство в страната в разрастващата се гражданска война, коментират международни медии. Активисти на опозицията съобщават за най-малко осем убити служители на сирийското разузнаване и десетки ранени при нападението в североизточния [населено място], намиращ се на повече от 700 км от столицата Д..

Изложеното в описаните документи и откритите в общодостъпни източници информации, дава основание да се приеме, че всеки жител С. може основателно ежедневно да се страхува за живота си. Очевидно е, че в цялата страна хиляди хора са изложени на реална опасност от тежки посегателства, срещу личността им, поради нестихващото насилие, съществуването, на което е отразено не само в описаните по-горе справки, но и от почти ежедневните съобщения в средствата за масово осведомяване. В мрежата на интернет се откриват многобройни съобщения в тази връзка.

Тежките посегателства срещу гражданските лица в разглеждания случай се дължат както на действията на правителствените сили, така и въоръжените отряди на опозицията. Реалната опасност от такива посегателства, според съда се основава на събития, настъпили след напускането Л. на С.. В този смисъл съдът намира, че са налице и описаните в чл. 9 от ЗУБ предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут. Очевидно, че цивилното население във всички райони, не може да бъде, че в даден момент няма стане обект на насилие от някоя от участващите в конфликта страни. Налице са данни за масови екзекуции на хора, като до момента не е установено със сигурност от кого точно са извършени. Насилието в С. има вече повсеместен характер, като свидетелство за това са хилядите бежанци в съседните страни и огромния брой разселени лица във вътрешността на страната. В последните седмици конфликтът заплашва да придобие международен характер, заради военните действия на турско-сирийската граница, при които жертви са станали мирни жители и от двете страни.

Направените до момента изводи кореспондират изцяло с постановеното от Съда на

Европейския Съюз (голям състав) решение от 17 февруари 2009 година по дело C-465/07 (М. Е., N. Е. срещу S. van J.), по тълкуването и прилагането на член 15, буква в) от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила, във връзка с член 2, буква д) от същата директива. Анализирайки сходна на разглежданата по настоящето дело обстановка, касаеща търсещи закрила граждани на И., съдът е постановил, че посочените по-горе норми от вторичното право на ЕС трябва да бъдат тълкувани по следния начин:

1. съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи.

2. съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

Особено важно е да се подчертае, че към настоящия момент повечето европейски държави разглеждат на индивидуален принцип молбите на сирийски граждани за предоставяне на закрила, като в повечето случаи същите са удовлетворявани.

По изложените съображения съдът намира, че на С. А. Л. следва да бъде признат хуманитарен статут, поради наличието на доказани предпоставки за това.

Делото следва да се върне на Председателя на ДАБ, за ново произнасяне по молбата на Л., в съответствие с дадените по-горе указания.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 1 и пр. 4 и чл. 173, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. А. Л., гражданин на Р. С., с адрес за призоваване: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 471/03.07.2012 г. на Председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, в частта, в която на оспорвания е отказано признаване на статут на бежанец.

ОТМЕНЯ по жалба на С. А. Л., гражданин на Р. С., с адрес за призоваване: [населено място],[жк], [жилищен адрес] Решение № 471/03.07.2012 г. на Председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, в частта, в която на оспорвания е отказано признаване на хуманитарен статут.

ИЗПРАЩА делото като преписка на председателя на ДАБ за постановяване на ново решение, съобразено с изложените в настоящето решение задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона, в 14-дневен срок.

Решението е постановено в срока по чл. 90 от ЗУБ и подлежи на обжалване в

14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен
Съд на Р. Б..